

for mange være tilstrækkeligt, især blandt unge, hvor overvægten ikke har været længerevarende.

Forslaget har i øvrigt, som fru Lone Møller omtalte flere gange tidligere, støtte fra Praktiserende Lægers Organisation, patientforeninger og forskere.

Alt i alt erkender vi, at det er et forslag, der er et godt skridt i den rigtige retning, og derfor er vi medforslagsstillere.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er medforslagsstiller til det her forslag. Det er vi, fordi vi arbejder ud fra et princip om, at vi går ind for den mindste forbedring. Vi havde som mange andre også gerne set, at vi kunne gennemføre mange andre ting, der kunne pege i retning af bedre sundhed for befolkningen, men vi tager det mindste skridt med og synes, at jo flere små skridt, vi tager, jo bedre er det, og så håber vi, at vi indimellem også kan tage nogle store skridt.

Kl. 13.20

Vi så gerne, at vi fik lavet nogle store ændringer i samfundet. Vi tror, at noget af det bedste, vi kunne gøre for at få en bedre sundhed, vil være, at vi fik nogle bedre forhold, hvor vi fordelte arbejdet, så der ikke er nogle, der bliver fuldstændig ødelagte af at knokle, og andre, der bliver ødelagte af ikke at måtte lave noget og af at stå uden for arbejdslivet.

Vi tror, vi ville komme et stort skridt videre, hvis vi fik en tættere sammenhæng mellem arbejdsplads og bolig, så man kunne gå eller cykle på arbejde, i stedet for at mange er henvist til at tage bil helt hjemmefra og helt hen til arbejdspladsen. Der kunne gøres mange andre ting. Vi har været inde på sund kost i skolerne osv.

Det her er altså et lille skridt på vejen, hvor man kan få vejledning i, hvordan man kan ændre sin kost. Det er ikke bare en slankekur, man får fra et ugeblad, men en generel omlægning af hele familiens kostvaner, så man får nogle sundere kostvaner.

Her er det så kun i forhold til de overvægtige, at vi har kunnet nå til enighed om i forslaget. Vi så gerne, at vi mere generelt begyndte at se på hele spørgsmålet om spiseforstyrrelser. Jeg synes, det er dybt bekymrende, når man nogle steder kan læse, at den største dødsårsag blandt unge piger er anoreksi og andre spiseforstyrrelser.

Jeg tror, det er et problem, som vi også skal tage meget alvorligt i forhold til en kostvejled-

ning for at sikre, at man får lært at have en ordentlig og sund indstilling til mad. Jeg tror også, vi skal passe på, når vi diskuterer fedme og overvægt, at det bliver meget klart, at det, at man har en almindelig kroppsbygning og især for piger og kvinder har almindelige kvindelige former, altså ikke er det samme som, at man er overvægtig eller lignende og pludselig er på vej ud i noget, der kan give et problem.

Det er vigtigt, at vi lærer at stille op, at der er forskel på, hvad der er normalt, og at det normale altså kan antage mange forskellige former, at man kan se ud på mange forskellige måder, uden at man dermed er sygeligt overvægtig og udgør et problem for samfundet.

Det tror jeg er meget vigtigt at holde fast i fremover, når vi diskuterer, så vi ikke skubber til de spiseforstyrrelser, som alt for mange unge desværre har.

Så har der været en snak om, hvorfor vi overhovedet skal have et offentligt tilskud. Hvorfor ikke bare lade folk selv lære det og så lave nogle kampagner og sådan noget? Problemet er jo, at det er lidt historisk tilfældigt, hvad der hører under sundhedsvesenets, og hvad der ikke gør. Vi mener, det er meget vigtigt, at vi begynder at se langt bredere på sundhed, og at vi så at sige lukker flere ind i varmen og begynder at tænke mere i hele mennesker.

Det var en lang og sej kamp at få sygesikringstilskud til psykologer og andre grupper, der ikke er læger. Men vi håber, at det efterhånden kan lykkes, at vi kommer dertil, hvor man ser på hele mennesker, hvor man ser, at der kan være mange forskellige faggrupper, der sammen kan bidrage til at sikre, at folk får en bedre sundhed.

Vi håber også, at de sundhedscentre, der arbejdes med mange steder, kan blive en realitet, hvor man kan have mange faggrupper, der kan lære af hinanden, og at det så måske også kan smitte af på den politiske debat, så vi begynder at tænke mere i helheder og ikke bare siger, at alt andet end den helt regelrette medicin og det, som det efterhånden er lykkedes at kæmpe ind i sygesikringen, skal der ikke gives tilskud til.

Så vi håber, at de partier, der støtter det her, kan gå videre, så vi, når vi efter det kommende valg får et nyt flertal, vil kunne gennemføre sådan et forslag.

Tove Videbæk (KD):

Kristendemokraterne er også medforslagsstiller på forslaget, fordi vi mener, at et sygesikrings-